

Četvrtak, 17.02.2011.g.

U zadnjih nekoliko dana više puta sam čuo od jednog svojeg prijatelja, koji prolazi teško razdoblje borbe protiv jednog zlog duha poroka, DA NIJE DOSTOJAN BITI U CRKVI I MOLITI GOSPODINA. Radi svojih grijeha i svega lošeg što je u životu činio. Tu svoju borbu sa zlom taj moj prijatelj nastoji dobiti tražeći od Gospodina pomoć. U zadnjih nekoliko mjeseci nastoji ići često u crkvi i mogu reći da se stvarno na njemu vidi da je počeo zlo tjerati iz sebe.

A primijetio sam prije nekoliko mjeseci da je bio u crkvi i usred mise izašao iz crkve. I točno sam osjetio da je tada imao unutrašnju borbu sa zlom koju tada nije izdržao. Tada nisam znao za njegove probleme. Kada mi ih je poslije priznao, rekao je da je tada stvarno izašao iz crkve jer se pitao što uopće on radi u crkvi.

Tokom zadnjih tjedana redovit je na misi ali se sada bori sa time gdje da stane u crkvi, bliže oltaru ili dalje od oltara, a time i bliže i dalje PRESVETOM SAKRAMENTU I ŽIVOM GOSPODINU. A još, radi nekih životnih situacija, se ne može ispovijedi i pričestiti.

I tako je iz početka u crkvi, za vrijeme mise, stajao bolje naprijed. Pa je onda, kako je zlo polako počelo gubiti bitku, osjetio u sebi nedostojnost da stoji bliže Gospodinu, pa je počeo stajati ili sjediti skroz na ulazu u crkvu, najdalje od oltara. OSJEĆAO SE NEDOSTOJAN BITI BLIZU GOSPODINA.

I ja sam se tako osjećao nekoliko godina, kada sam se borio sa svojim demonima. A nisam imao Gospodina u sebi i NISAM SHVAĆAO NJEGOVU LJUBAV ZA SVE NAS. Stajao sam u hodniku na ulazu u crkvu i bilo me sram da stane bliže oltaru.

Tada nisam shvaćao da zlo, kada gubi bitku sa Gospodinom, ne bježi od čovjeka nego se samo malo povuče na stranu i smišlja novi način kako da mu zarobi misli, um i srce, pa da takav čovjek još uvijek nije spreman vidjeti i osjetiti GOSPODINA I NJEGOVU LJUBAV.

Tako je i kod mene i kod mog prijatelja zlo izazvalo i usadilo nam OSJEĆAJ NEDOSTOJNOSTI

Ja sam se osjećao nedostojan da budem bliže mojem Gospodinu. O, KOJIH LI GLUPOSTI! OS
JEĆATI
SE,
ZBOG
SVOJI
GRIJEHA,
NEDOSTOJNO
DA
BUDEM
BLIŽE
GOSPODINU.

No, trebalo je vremena dok se nisam riješio toga osjećaja. To mi je tek uspjelo poslije mojeg obraćenja, kada sam Gospodina molio da mi pomogne i da mi oprostí moje grijehé. Bio je On uvijek sa mnom ALI JA GA NISAM TRAŽIO PA JE ON, POŠTIVAJUĆI SLOBODNU VOLJU K
OJU
MI
JE
DAO
U
MOJEM
ZAČEĆU,
STRPLJIVO
ČEKAO
SA

STRANE.

A
zlo, koje sam svojim lošim rasuđivanjem i življenjem bez Gospodina, uvukao u sebe, radilo je svoj posao. Odvlačilo me od Gospodina svojim smicalicama želeći mi ukrasti dušu.

A jedna od najvažnijih smicalica zla, kada počne gubiti bitku u čovjeku koji traži Gospodina, je upravo to DA MU USADI OSJEĆAJ NEDOSTOJNOSTI.

Tu mi je u misli došla posljednja rečenica koju je sveta i blažena Terezija od Djeteta Isusa napisala u svojoj autobiografiji: "DA, OSJEĆAM, I KADA BIH IMALA NA SAVJESTI SVE GRIJ

EHE
ŠTO
SE
MOGU
POČINITI,
OTIŠLA
BIH
K
ISUSU,
SRCA
SLOMLJENOG
OD
KAJANJA,
BACILA
MU
SE
U
NARUČJE,
JER
ZNAM
KOLIKO
ON
VOLI
IZGUBLJENOG
SINA
KOJI
MU
SE

VRATI..." Ona se ne bi nijednog trenutka osjećala nedostojnom i da je imala na savjesti sve grijeha koji se mogu počinuti.

Ni u kojem trenutku svojeg grješnog života i puta obraćenja **NE SMIJEMO SE OSJEĆATI NEDOSTOJNO, NEDOSTOJNIM SINOVIMA GOSPODINOVIM. MOŽEMO SE OSJEĆATI SAMO IZGUBLJENIM SINOVIMA GOSPODINOVIM.**

JER NAS ON BESKRAJNO MNOGO VOLI. NAS IZGUBLJENE, KOJI SE SMATRAMO NEDOSTOJNIM.

Nema u ljubavi mjesta za nedostojnost. Ako nekoga voliš iskrenom ljubavi, kao što Gospodin voli nas, onda sigurno nećeš misliti **DA JE TAJ DRUGI NEDOSTOJAN TVOJE LJUBAVI**. Supr
užnik, djeca, roditelji, prijatelji i svi drugi.

Tako i Gospodin. On ni u jednom trenutku ne misli o nama da smo, radi svojih grijeha, nedostojni njegove ljubavi. Zato se ni mi tako ne smijemo osjećati. Kada ćemo se tako osjećati tada to zlo djeluje u nama pa ga otjerajmo molitvom prema Gospodinu

DA
NAS
OSLOBODI
OSJEĆAJA
NEDOSTOJNOSTI.
On će već znati
kako.

A to gdje ćemo stajati, klečati ili sjediti u crkvi stvar je prilike i želje. **NIKAKO NE SMIJE BITI STVAR DOSTOJNOSTI ILI NEDOSTOJNOSTI.**

NITI SU ONI ŠTO SJEDE U PRVIM KLUPAMA DOSTOJNI DA BUDU BLIŽE GOSPODINU NI TI SU ONI ŠTO STOJE U HODNIKU NA ULAZU NEDOSTOJNI DA BUDU BLIŽE GOSPODINU.

GOSPODIN NE MJERI NAŠU VJERU PO TOME GDJE SJEDIMO ILI GDJE STOJIMO NEGO KOLIKO LJUBIMO NJEGA I SVOJE

BLIŽNJE.

I

DA

LI

TU

SVOJU

LJUBAV

ŽIVIMO

I

SVJEDOČIMO

U

SVAKODNEVNOM

ŽIVOTU.

A ako smo prepuni grijeha TEK SMO ONDA DOSTOJNI. JER RADI NAS TAKVIH JE GOSPO

DIN

I

DOŠAO

NA

ZEMLJU

I

UMRO

NA

KRIŽU.

Zato se prestanimo osjećati nedostojnima. Ako imamo grijeha, veselimo se. Gospodin je došao da ih uzme i mi ih samo moramo njemu predati. Na bilo koji način. Uvijek postoji način da mu ih predamo. Ispovijedanjem, pričešćivanjem, molitvom, pokajanjem, činjenjem dobrih djela, služenjem drugima, oprostima svima koji su nas povrijedili, itd.

DAO

NAM

JE

GOSPODIN

PUNO

NAČINA
DA
PRIZNAMO
I
OKAJAMO
SVOJE
GRIJEHE.

**BOŽE, HVALA TI ŠTO SI DOŠAO UZVISITI MALENE I PONIZNE A PONIZITI VELIKE I OH
OLE.**

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE I TVOJE BESKRAJNO MILOSRĐE U VIJEKE.